

baadene „Falkster“ og „Møen“. Det vil maasse erindres, at det forholder sig saaledes, at Dybgaandet over Livet, som det kaldes, det Dybgaende, som afhænger af Skibets samlede Vægt, svarer meget nær til, hvad det skulde være, det er en Ubetydelighed større for „Falksters“ Vedkommende og endnu noget større for „Møen“, men det var alene bevirket ved Forandringer, som man med velberaad Du havde foretaget. Man havde oprindeligt ment, at disse Kanonbaade væsentlig skulde benyttes til Forsvaret af Kjøbenhavns Næder og derfor kun skulde have en enkelt svær Kanon og en ringe Besætning og kun være forsynede med Proviant for høist 14 Dage; men Ministeriet mente, at det dog var rigtigt at søge noget at udvide det Omraade, hvorpaa de kunne virke, ved at give dem en større Besætning, udsende dem med en 6—7 Ugers Proviant i Stedet for 14 Dages og give dem foruden deres svære Kanon 2 mindre Kanoner, som vilde være overordentlig vigtige for saadanne Baade under mange Omstændigheder. Det vil jo erindres, at saadanne Baade egentlig kun ere bestemte til een pantserbrydende Kanon, og det er meget fortræffeligt, naar de skulde slaas med et Pantserskib, men da de ere upantsrede, have de den overordentlig store Svaghed, at de med megen Letthed kunne angribes selv af Dampbarasser med een lille Kanon, og det er altsaa overordentlig vigtigt for dem lige over for Angreb af saadanne smaa Fartøier at have mindre og hurtigflydende Kanoner foruden den svære. Med Hensyn altsaa til den Omstændighed, at det samlede Dybgaende, Dybgaandet over Livet, er blevet større, er det kun Noget, der ligefrem resulterer af Bestemmelser, som jeg tror, at der taler meget gode Grunde for. Derimod kan det ikke negtes, at der ved Beregningen af Baadene er begaaet for saa vidt en lille Feil, som Balanceringen ikke er fuldkommen korrekt, det vil sige, Forskjellen mellem Dybgaandet agter og for er større, end det skulde være, og det har gjort, at deres største Dybgaende er blevet noget større end det, det var beregnet til, men det har en overordentlig ringe Indflydelse paa det, som der er talt saa meget om, nemlig Passagen gennem Bøgestrømmen, idet disse Baade ere i Stand til med stor Letthed at lempes saaledes, at Dybgaandet agter, det største Dybgaende, kun bliver for „Falksters“ Vedkommende 2 Tommer større end beregnet. Det siges i Udvalgets Betænkning, at Kanonbaadene af den større Type i Almindelighed ville have Vanskelighed og til sine Læder være helt afskaarne fra at benytte Gjennemseilingen mellem Smaasærne, og at dette skulde være forarsaget ved det største Dybgaende. Dette er ikke ganske korrekt, thi i Almindelighed ville de ikke have Vanskelighed ved at passere Bøgestrømmen, Guldborglund eller de andre Sund, idet deres Dybgaende kan lempes til noget over 7 Fod, medens

der i Bøgestrømmen er paa det Grundeste over 8 Fod, og naar tilmed Bøgestrømmen nu bliver oprenset, hvad der jo er bevilget Penge til, til 9 Fod, ville disse Baade saa godt som til alle Læder kunne passere den. Men selv om de havde fuldkommen det bestemte Dybgaende, vilde der dog være enkelte Læder, hvor de ikke kunne passere Bøgestrømmen, da Vandet jo kan falde saa meget i vore Farvande, at der skal et meget ringere Dybgaende, end der ellers er nødvendigt, for at kunne passere dem. Jeg tror, at det Hele, der kan siges derom, er, at det noget hyppigere vil kunne finde Sted, at disse Baade ikke kunne passere Bøgestrømmen, end hvis de havde det paaregnede Dybgaende; men, som sagt, under de aller fleste Omstændigheder kunne de det, og naar de have skullet det, have de ogsaa kunnet det. Den Lemping, der skal foretages, er overordentlig hurtig og let at gjøre, og uagtet det, som det indrømmes i Ministerets Skrivelse, er uheldigt, at de have faaet et større Dybgaende, tror jeg ikke, det er Noget, man behøver at lægge saa stor Vægt paa.

Bøjsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som nu talte, sølte sig noget tryk ved de Dplysninger, der naturligtvis staa og have staaet i et større Omfang til hans Naadighed end til Udvalgets; men det ærede Medlem maa dog erindre, at ganske uden Dplysninger har Udvalget selvselgeligt været, ifjøndt det ganske vist har manglet den tekniske Veiledning, som det jo har benyttet Leiligheden til at udtale Dnftet om at faae. Man har i den Henseende kun kunnet henholde sig til, hvad Offentligheden gennem tidligere Betænkninger er bleven bekendt med, og det ærede Medlem maa vide, at en stor Del af de Momenter — jeg erindrer ikke saa nye hoilke — som det ærede Medlem kom frem med, har foreligget for Rigsdagen i tidligere Finantslove, saa at jeg ikke tror, at det Ny, som det ærede Medlem antog, han skulde fremdrage med saa overvældende Vægt, har havt den Vægt, som han tillægger det. Udvalgets Flertal har ikke udtalt noget Bestemt om, hvorvidt det vilde være rigtigt at gaa til den Yderlighed af Mulktaendelse, som det ærede Medlem troede laa i de Ord, at vi antog, at Mulkterne for et Aar vilde beløbe sig til 160,000 Kr. Dette er Noget, som det ærede Medlem selv lægger ind i disse Ord. Naar vi anføre de to Beløb, et for et helt Aar og et for et halvt Aar, kunde det ærede Medlem ikke finde nogen anden Grund, hvorfor vi have anført disse Tal. Men det ærede Medlem har jo selv givet dem, han har selv anført, at der var Tvivl om, hvorvidt Forsinkelsen skulde regnes for 1/2 Aar eller for et Aar eller for 3 Maaneder eller for 4 Maaneder eller endogsaa en Maaned, som det ærede Medlem som Minister blev staaende ved. Men det er netop denne Grændse, Spørgs-